

Barcino recupera l'edició crítica de Castellanos d'“Els sots feréstecs”

El nou volum inclou una introducció de la professora Maria Campillo

Figaró

T.T.

Els sots feréstecs, un clàssic indispensable de Raimon Casellas que té com a escenari els paratges de Figaró-Montmany, compta amb una nova edició. L'Editorial Barcino, dins la col·lecció 'Imprescindible-Biblioteca de Clàssics Catalans', ha publicat un volum que recupera l'edició crítica de Jordi Castellanos de 1996, que era fidel al text original de Casellas, i que inclou, com a epíleg, el pròleg històric de l'editor. A més, conté una introducció de la professora Maria Campillo, que acompanya el lector a transitar per una de les fites més importants del *fin de siècle* català.

Precisament, la professora destaca la qualitat d'aquesta col·lecció, que posa a l'abast del públic grans obres clàssiques, potser desconegudes per part de la població. “És una col·lecció molt bonica en què es té molta cura de la presentació”, comenta. La idea era fer una edició no només per als estudiants, sinó “per a un públic més ampli, una mica llegit, que conegui els clàssics”, afegeix.

Maria Campillo considera que l'edició de Castellanos de 1996 és la més bona. “En Jordi era el millor estudiós del modernisme i de Raimon Casellas”, afirma. “Havia nascut a Tagamanent i coneixia tots els indrets que apareixen a la novel·la, com Ca l'Uià, o els diferents personatges, com l'Aleix i la Roda-soques”.

En aquesta nova edició s'ha col·locat la seva introducció com a epíleg, mentre que la professora n'ha fet una de nova, inclosa dins el pròleg,

La portada de la nova edició

amb més explicacions perquè la gent pugui entendre diversos aspectes de la novel·la. En aquest mateix pròleg hi ha un altre article, que inclou una fotografia del quadre *Enterrament de Raimon Casellas*, el 1910, fet per Ramon Casas, i que entre altres coses parla del mal anomenat *naturalisme rural*. “Aquest pròleg ha d'ajudar a l'hora de llegir el llibre”, comenta. Campillo destaca també el fet que el modernisme en el camp literari ha estat més oblidat que l'artístic.

La professora, en la seva introducció, titulada *Els Sots Feréstecs o la contrada dels “morts vivents”*, recorda que la novel·la de Casellas és fruit de la unificació d'una sèrie de narracions que havia publicat a *La Veu de Catalunya*, a través d'un personatge central. En aquest punt fa una similitud amb *Solitud*, de Víctor Català, que també partia d'uns

**Campillo:
“És una novel·la
modernista
que suma moltes
tendències”**

escrits publicats a la revista *Juventut*. “Estan fetes amb el mateix patró”, diu Campillo. Les semblances amb *Solitud* van més enllà, com l'hostilitat amb el medi que mantenen, en un cas, mossèn Llàtzer, i en l'altre, la Mila. De la figura del rector, “que vol despertar la massa cega”, apunta que és d'una gran actualitat.

Campillo assegura que els *Sots feréstecs* és, sobretot “una novel·la modernista que suma moltes tendències estètiques”, i defuig de la definició de novel·la naturalista. “És profundament simbolista i modernista

en el sentit que el mot té a Catalunya.” També diu que hi ha una part de misteri que transcendeix la realitat i que supera una explicació científica. Tot i que alguns personatges existien, com l'Aleix de les Tòfones o la Roda-soques, “no és una novel·la del que va passar, les figures han estat posades al servei de les idees estètiques i filosòfiques”.

Jordi Castellanos també definia els *Sots feréstecs*, tal com es recull en l'epíleg, no com a novel·la realista, sinó simbòlica. Deia que Casellas no volia descriure la realitat, i menys la realitat rural catalana. “La utilitza, en canvi, com a punt de partida.” Castellanos destacava especialment la influència que va tenir en altres autors i moltes de les novel·les més significatives del modernisme com *Solitud* de Víctor Català o *Josafat*, de Prudenci Bertrana.